

4. Диво магаре. Това наказателно сръдство се употрѣбваше, когато искаха да накажатъ нѣкого за по-голѣмъ грѣхъ, та го наперяха повечко и съ подебела прѣчка. То ставаше тѣй: виновния се чушнѣше върху гърба на нѣкой по-якъ отъ него ученикъ, на когото си подадѣше рѣцетѣ презъ рамената му; той ги прехване здраво, стисне добре, и като се понаведе малко съ товара си, тогава следваха тоегитѣ по задника на виновния. Тѣ биваха до 15—20, но ако виновника мирува, когато го биятъ; въ противенъ случай, ако учителтъ се разгнѣви повече, наказанието отъ диво магаре преминаваше въ фалага.

5. Фалагата бѣше едно дърво като кросно, дълго, около два метра, дебело 7—8 сант. въ диаметра, и на двата края малко поизтънено, за да може да се хваща добре отъ ония, които го държатъ. На сръдата на това кросно имаше две дупки, отстоящи 30 сант. една отъ друга. Презъ дупкитѣ бѣ прекарано тънко вѣже, на което отъ едната страна двата краища сж вързани на вѣзли, а на другата се образува отъ вѣжето клупъ. Виновникътъ лѣга на пода възнакъ и въвира краката си въ клупа. Тогава ученицитѣ, които държатъ фалагата, навиватъ дървото, за да се стегнатъ краката като въ менгеме, и повдигатъ фалагата нагоре, а учителя почва да бие виноватия, както му се доще — по обути или боси крака. Ако последниятъ не мирува и съ шаването си раздражни и разгнѣви учителя повече, тогава той заповѣдва да му седне нѣкой на корема, за да му не дава да шава. Ако ли пъкъ виновниятъ се случи по-силенъ, та и по тоя начинъ не могатъ да го усмирятъ, дава се заповѣдь да му смѣкнатъ гащитѣ и да повдигнатъ фалагата по-високо; и тогава боятъ се пренася отъ краката на гола задница, отъ която често бликваха черни кърви.